

KNIHY KNIHOVNY KUNŠTÁTSKÉ

Josef Kocourek nepatří k čítankovým autorům. Nepatří mezi klasiky české literatury. Je to spisovatel na okraji. Ale právě to může znamenat hodnotu, na níž čítankoví autoři nedosáhnou. Narodil se roku 1909 v Podkrkonoší v Brdě u Nové Paky. Jde o kraj bohatý na umělecké osobnosti: Karel Jaromír Erben, Karel Václav Rais, Jaroslav Havlíček, Ladislav Zívř... Kocourkovi byl vyměřen pro jeho dílo extrémně krátký čas, stejně jako jeho současníku Jiřímu Wolkerovi, pouhých 24 let života. Je autorem takzvaných *Kouzelných povídek*, několika románů, jeho fejetony a črty z Podkrkonoší a Severní Moravy tiskly tehdejší Lidové noviny. Profesi učitel působil Kocourek jako menšinový kantor v pohraničí na severu Moravy - Štítý, Studená Loučka, Řepová.

Když v sedmdesátých letech vyšel výbor z jeho deníků pod názvem *Extáze*, doslova šokoval svou otevřeností, která snad krom šifrovaných deníků Máchových neměla v české literatuře obdoby. Své prózy Kocourek doslova chrlil, napsání novely *Žena* bylo záležitostí několika týdnů, ač ji autor třikrát přepracovával. Své chatrné zdraví si vědomě podrýval bohémským životem, poměry na škole v Řepové u Mírova, kde převládalo německé obyvatelstvo, byly doslova otřesné. Po roce je autor hospitalizován s tuberkulózou a převezen do jičínské nemocnice. Odtud už je propuštěn jako beznadějný případ do domácího ošetřování. Na smrtelné posteli improvizuje svůj poslední román *Zapadlí vlastenci* 1932 inspirovaný vlastními osudy a zkušenostmi na menšinových školách ČSR. Závěr knihy nese už stopy chvatné práce a blížící se smrti. Nestačil po sobě svou práci přečíst, umírá 31. března 1933 a je pohřben v rodném Brdě na hřbitově, na který sám před lety kreslil plány.

Nápis na hrob

*Zde hníje pastýř bez bílého stáda
Keř hlohu bez květu, kus nebe bez hvězdy.
Poutníče, seхни svá unavená záda,
Postav se do hlíny na příkrov bezedný.*

*Věz, že pastýř své stádo už rozehnal,
Keř zvald, stín obral těžký trs hvězd.
Děšť spláchl ohniště, kde krvi plápolal,
a žil jen dvacet tři let.*

Ve vlastním epitafu se Kocourek spletl o jediný rok. V roce 2009 znamenalo sté výročí autorova narození novou vlnu zájmu: V nakladatelství Dauphin vyšly jeho deníky, na stanici Vltava – Čro3 proběhl komponovaný pořad o autorově životě a díle. Také Kunštát k výročí přispěl: dva nejmenovaní kunštátští fandové a obdivovatelé připravili k vydání a také znovu vydali jeho román *Srdce*.

KOCOUREK Josef:
EXTÁZE, Hradec Králové, Kruh 1971
ZAPADLÍ VLASTENCI, Profil 1982
ŽENA, Brumovice, Carpe diem 2000